

[Weikop.]

naturaligvis anbefale, at man stemmer for det af venstre og de konservative fremsatte lovforslag.

A. C. Normann: Jeg kan ikke lade være med at undre mig en lille smule, når jeg lytter til det ærede medlem hr. Weikop, som gang på gang gentager disse travere om liberalisme og om, at vi andre har svinget liberalismen. Det må være et kompleks hos det ærede medlem. Jeg vil tro, det er et kompleks, der rækker helt tilbage til den tid, da det ærede medlem selv sad med magten og ansvaret som handelsminister og ikke benyttede sig af alle de muligheder, der dengang gaves ham for at liberalisere. Jeg siger det ikke for at minde om fortiden, men fordi jeg synes, det lyder meget kunstigt, at dette med den liberale samvittighed og det radikale venstres svigten og dets afhængighed af socialdemokratiet på dette område hver eneste gang skal trækkes frem. Det er, ligesom det ærede medlem har et eller andet mørkt i sit sind, som han skal rense sig for ved hver eneste gang at byde over i principdebatter, endog ved anden behandling. Det er da endelig ikke værre med den liberale samvittighed, end at de konservative selv har stemt for loven om monopoltilsynet, og nu er der oven i købet stillet forslag om en lempelse af loven.

Over for talen om det radikale venstre som det parti, der er blevet kørt med af socialdemokratiet, må jeg minde om, at den højtærede finansminister også i den tid, da han var handelsminister, har haft det standpunkt, som flertallet nu gennem udvalgsbehandlingen er nået frem til.

Dernæst hæfter man sig, som naturligt er, stærkt ved en henvendelse, der er kommet fra en del af erhvervene, og det ærede medlem hr. Anker Lau talte om den store, altomfattende enighed i dansk erhvervsliv. Jeg må dog minde om, at der er adskillige landserhvervsorganisationer, som ikke har sluttet sig til denne skrivelse. Det er ikke mærkeligt, at handelen og industrien efter deres traditioner sender udvalget en skrivelse som den modtagne. Jeg undrer mig en smule mere over, at Landbrugsrådet har fundet det fornødent med Hans Pinstrups navn under at slutte sig til denne skrivelse.

Det er ikke altid ligefrem liberale krav, Hans Pinstrup har stillet til os her i tinget, når han talte om, hvilke ønsker han havde på landbrugets vegne. Men dertil kommer, at man måske skulle have ventet, at også Landbrugsrådet så med en vis sympati på alle bestræbelser for at hindre, at omkostningerne stiger alt for meget. I alt fald, må jeg sige til det ærede medlem hr. Anker Lau, er de danske husmænd ikke med i henvendelsen.

Dernæst var der det ærede medlem hr. Weikops anonyme erhvervsmand. Jeg forstod, at foruden denne mand, som havde sagt, at vi alle sammen er tossede, var kun det ærede medlem hr. Weikop til stede, da det blev sagt. Men anledningen til at tale om tosseri er nu lidt søgt i denne forbindelse, hvor der netop er tale om i en vis udstrækning at imødekomme ønsker fra erhvervslivet og, efter hvad jeg har forstået, også ønsker fra oppositionspartierne. Jeg synes, at den måde, det ærede medlem stiller sagen op på, ligesom lægger hele debatten op i et noget for luftigt plan.

Det er beklageligt, at der ikke har kunnet opnås enighed om ændringer af en sådan art, at alle i tinget kunne tilslutte sig dem. Det var, som om den skrivelse, de to ærede medlemmer påberåber sig, fik dem til at gå i baglås og til at sige, at fra nu af ville de ikke forhandle om noget som helst, skønt der dog ellers blev gjort forsøg på at finde frem til muligheder for forhandling mellem parterne.

Jeg tror, det er et fåtal af danske erhvervsvirksomheder, der føler noget stærkt behov for at kunne fastsætte nye priser forud for tilsynets godkendelse. De fleste vil nok gerne have godkendelsen på forhånd for at undgå risikoen for først at sætte priserne op, dernæst at skulle sætte dem ned igen. Man kan sige, og det har jeg hørt sagt også fra erhvervsside, at der kan bestå en interesse i en midlertidig prissenkning, som man dog ikke tør foretage af ængstelse for, at man, når det vareparti, man ønsker at realisere, er solgt, ikke uden videre igen må gå op på det gamle prisniveau. Jeg tror, at alle forretningsfolk, som har haft føling med monopoltilsynet, ved, at monopoltilsynets sædvane i sådanne tilfælde vil være at tillade, at en sådan nedsættelse ikke får den konsekvens, at prisen ikke må forhøjes